

Do usnesení rekursního soudu, jímž bylo vyloučeno z mobilární exekuce dynamo, jakožto příslušenství nemovitosti, stěžovala si firma B., tvrdíc vlastnické právo k dynamu.

Nejvyšší soud dovolací recurs odmítl.

Důvody:

Stěžovatelka napadá usnesení rekursního soudu, jímž bylo vysloveno, že zabavené elektrické dynamo, na něž si ona činí vlastnické nároky, se z mobilární exekuce vylučuje, ježto tvoří příslušenství továrního podniku povinného. Mínil, že jde o řízení nesporné, že má zájem na rozřešení otázky, zda je dynamo příslušenstvím továrny a odůvodňuje svou legitimaci tímto zájmem, vytýkajíc nesprávnost rozhodnutí z důvodů věcných. Leč stěžovatelce nelze přiznati oprávnění k rekursu, jež sluší posuzovati dle ustanovení exekučního řádu. Tu k podání rekursu je oprávněn ovšem účastník řízení. Kdo však mimo vymáhajícího věřitele a povinného je účastníkem, plyne z ustanovení exekučního řádu, jenž účastníky řízení na příslušných místech uvádí (na př. § 123, 162, 172, 198, 209). Třetí, jenž se cítí stížen exekucí ve svých právech, nemá pravidelně práva k rekursu, nýbrž musí uplatniti své právo žalobou podle Šu 37 ex. ř. nebo Šu 258 ex. ř. Zákon třetímu přiznává právo to výjimečně v Šu 294 ex. ř. Ale netřeba ani řešiti otázku, zda třetí, jenž z důvodu svého práva vlastnického podal návrh na vyloučení věci z exekuce nebo se mu opírá — jest vůbec účastníkem řízení exekučního a z toho důvodu oprávněn k rekursu proti rozhodnutí o tom, je-li věc jeho příslušenstvím cizí nemovitostí. I když se přizná, že by stěžovatelka měla zájem na tom, by její dynamo nebylo postiženo exekucí reální, vedenou na továrnu povinného neb i na tom, aby bylo vyloučeno z exekuce mobilární, nemá zájmu toho v tomto případě, kde rekursní soud její dynamo z mobilární exekuce skutečně vyloučil. Tímto rozhodnutím není stížena, její práva nejsou dotčena a porušena. Proto jí nelze přiznati oprávnění k rekursu a bylo ho z toho důvodu odmítnouti.

Čís. 6265.

Zamítl-li soud první stolice námitku věcné nepřislusnosti a strana si do toho nestěžovala, není odvolací soud oprávněn, by z podnětu odvolání řešil znovu z úřadu otázku přislusnosti prvního soudu a by pro nezhojitelnou nepřislusnost zrušil rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením.

(Rozh. ze dne 14. září 1926, R I 694/26.)

Zemský civilní soud v Praze jako soud první stolice zamítl námitku věcné nepřislusnosti usnesením, pojatým do rozsudku. Vyřizuje odvolání, zrušil odvolací soud napadený rozsudek i s předchozím

řízením pro zmatečnost, vyslovil věcnou nepřislušnost soudu první stolice a postoupil věc okresnímu soudu pro Staré město a Josefov v Praze jako soudu příslušnému.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu s poukazem, by o odvolání znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zemský civilní soud v Praze jako soud první stolice zamítl námitku věcné nepřislušnosti usnesením do rozsudku pojatým. Proti usnesení tomuto si žádná ze stran nestěžovala a nabylo proto moci práva. Když tomu tak, nebyl soud odvolací oprávněn, by z podnětu odvolání žalobkyně z moci úřední znovu řešil otázku příslušnosti zemského civilního soudu v Praze a by pro nezhojitelnou nepřislušnost zrušil rozsudek soudu první stolice a řízení jemu předcházející, neboť soud odvolací byl hledíc k § 240 třetí odstavec a 425 druhý odstavec c. ř. s. povinen přihlížeti k tomu, že o námitce věcné nepřislušnosti zemského civilního soudu v Praze již právoplatně bylo rozhodnuto. (Srov. plenární rozhodnutí nejvyššího soudu čis. 3775 sb. n. s., jež sice jedná jen o otázce přípustnosti pořadu práva, ale platí i pro případ, o nějž tuto jde.)

Čís. 6266.

Ustanovení Šu 575, třetí odstavec, c. ř. s. předpokládá exekuční tituly z nájemného poměru mezi pronajímatelem a nájemníkem, nevztahuje se však na případ, domáhá-li se třetí osoba proti majiteli domu vyklizení na základě exekučního titulu, prýstícího z veřejného práva.

(Rozh. ze dne 14. září 1926, R I 721/26.)

K žádosti Posádkového velitelství povolil na základě rozhodnutí okresní politické správy soud první stolice usnesením ze dne 27. dubna 1926 proti majiteli domu exekuci vyklizením na přihlášení. Usnesením ze dne 14. června 1926 soud první stolice povolení exekuce zrušil, ježto se vymáhající věřitel nepřihlásil k výkonu exekuce ve lhůtě Šu 575, třetí odstavec, c. ř. s. Rekursní soud napadené usnesení zrušil a uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Lhůta 14denní Šu 575 třetí odstavec c. ř. s. tu vůbec nepřichází v úvahu. Zde jde o zcela jiný a nový titul exekuční, který § 575 třetí odstavec c. ř. s. nemohl mít na mysli, neboť tam výslovně stojí: »Soudní nebo mimo-soudní výpověď, nebo příkaz na odevzdání nebo převzetí najatého předmětu, proti nimž námitky nebyly včas podány, rovněž právoplatné rozsudky o takových námitkách pozbudou platnosti atd.« První soudce neprávem ztotožňuje povolení exekuce v tomto případě s titulem exekučním v Šu 575 třetí odstavec c. ř. s. uvedeným. Titulem exekučním jest tu rozhodnutí okresní politické správy ze dne 23. července 1925. § 575 třetí odstavec c. ř. s. předpokládá tituly exekuční, vycházející